

Dosarul nr. 2rac-131/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva Cooperativei Proprietarilor de Autogaraje nr. 7 cu privire la încasarea datoriei pentru folosirea terenului și a cheltuielilor poștale, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 17 aprilie 2018, Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7, concretizată ulterior, prin care a solicitat încasarea din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7 datoria derivată din arenda funciară pentru perioada 10 octombrie 2011-10 aprilie 2019 în sumă de 207 851,32 de lei și cheltuielile poștale în mărime de 7,95 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/22 din 31 martie 2011 a fost stabilit pentru Cooperativa de Construcții a Garajelor nr.7 modul unilateral a plății pentru folosirea terenului proprietate municipală.

Totodată, a menționat că, conform art. 42 Cod funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală. Astfel, lotul de pământ cu suprafața de 0.45 ha cu numărul cadastral XXXXX situat în mun. Chișinău, sect. Botanica, str. Frumușica 10 pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale Cooperativei Proprietarilor de Autogaraje nr.7, constituie proprietate municipală.

Reclamantul a afirmat că, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1), art. 101 alin. (1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului nr.1308 din 25 iulie 1997, conform Cap. IV, pct. 18, subpunctul 6 din Statutul model al Cooperativei de Construcție a Garajelor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 365 din 06 aprilie 1998, conform art. 916 alin. (2) Cod civil, că plata anuală pentru utilizarea terenului dat, constituie suma de 40 680 de lei pe an, fapt despre care a fost informat și pârâtul prin scrisoare recomandată

și despre modalitatea de achitare a plăților pentru utilizarea terenului și despre contul la care urmează să se efectueze decontările.

Reclamantul a susținut că, în conformitate cu prevederile Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul mun. Chișinău și Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, aprobate prin deciziile Consiliului mun. Chișinău nr. 3/24 și nr. 3/23 din 02 aprilie 2013 plata anuală pentru folosirea terenurilor proprietate municipală a fost recalculată. Începând cu data de 01 mai 2013, plata anuală pentru utilizarea terenului constituie suma de 25 116 lei pe an.

A mai notat că, Cooperativa de Construcții a Garajelor nr.7 nu a respectat prevederile expres stipulate în legislație ce se manifestă prin neachitarea sumei de 202 673, 92 de lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de 0.45 ha cu numărul cadastral XXXXX situat în municipiul Chișinău, sector Botanica, str. Frumușica, 10 până la data de 10 ianuarie 2018.

A indicat reclamantul că, a întreprins măsuri de soluționare prealabilă a litigiului și anume a expediat reclamația nr. 01/1-08-2289 din 07 noiembrie 2017, pârâtului fiindu-i acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor specificate în legislație, solicitând stingerea integrală a datoriei, cerințe care însă nu au fost satisfăcute.

A solicitat Consiliul mun. Chișinău încasarea din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7 în contul Consiliului mun. Chișinău suma de 202 673,92 de lei ce reprezintă plata pentru folosirea terenului și suma de 7,95 de lei ce reprezintă cheltuieli poștale (f.d.3-5).

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, Consiliul mun. Chișinău, Ion Ursu, a depus o cerere de concretizare, solicitând încasarea din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7 a datoriei ce constă din arenda funciară pentru perioada 15 martie 2012-10 iulie 2018 în sumă de 190 115,92 de lei și a cheltuielilor poștale în mărime de 7,95 lei (f.d.48-51).

La 15 mai 2019, reprezentantul reclamantului Consiliul mun. Chișinău, Ion Ursu, a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7 a datoriei ce constă din arenda funciară pentru perioada 10 octombrie 2011-10 aprilie 2019 în sumă de 207 851,32 de lei și a cheltuielilor poștale în mărime de 7,95 lei (f.d.66-69).

Prin hotărârea din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr.7 în beneficiul Consiliului mun. Chișinău datoria pentru arenda funciară pentru perioada 10 octombrie 2011-10 aprilie 2019 în sumă de 207 851,32 de lei. În rest, pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor poștale s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat din contul Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 7 în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6 235,53 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 5 februarie 2020, avocatul Pascal Iuliana, acționând în interesele apelantei Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr. 7, a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 3 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă (f.d.109).

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr. 7, reprezentată de avocatul

Pascal Iuliana și s-a menținut hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii este una legală, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

Prin prisma prevederilor art. 10 alin. (1), art.101 alin. (1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, Cod civil, a reținut că, instanța de fond just a admis acțiunea în partea încasării datoriei pentru arenda funciară pentru perioada 10.10.2011-10.04.2019 în sumă de 207 851,32 de lei, or, conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/24 din 02.04.2013 „Pentru aprobarea metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău” și deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02.04.2013 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale” (www.chisinau.md compartimentul deciziile CMC), începând cu 01.05.2013, plata pentru utilizarea terenului sus-nominalizat constituie suma de 25 116 lei pe an.

Instanța de apel a precizat că, potrivit informației Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău, rezultă că până la data de 02 aprilie 2018, Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7 a acumulat o datorie pentru folosirea terenului în sumă de 208 952, 92 de lei.

Concomitent, instanța de apel a remarcat că, după depunerea acțiunii în judecată, potrivit informației Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău, Cooperativa de Construcții a Garajelor nr.7, la data de 20 decembrie 2018, a achitat suma de 1 101,60 de lei.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a conchis că datoria acumulată de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, pentru folosirea terenului în perioada 10 decembrie 2011-10 aprilie 2019 constituie suma de 207 851,32 de lei, dispunând spre încasare suma respectivă.

Citând prevederile art. 267 alin.(1) și 277 alin. (1) lit. b) Cod civil (în redacția până la 01 martie 2019), cu referire la solicitarea apelantei privind respingerea acțiunii ca fiind tardivă, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a conchis că termenul de prescripție invocat de către partea pârâtă nu poate fi aplicat, întrucât cursul prescripției extinctive este întrerupt de către pârâtul Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, prin săvârșirea acțiunilor de achitare a plății pentru arendă, la data de 05 aprilie 2018, (înainte de depunerea acțiunii în judecată) și la data de 20 decembrie 2018 (după depunerea acțiunii în judecată).

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a admis acțiunea în partea încasării datoriei pentru arenda funciară pentru perioada 10 octombrie 2011-10 aprilie 2019 în sumă de 207 851,32 de lei.

La 25 martie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d. 1-5), Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, nu au fost dovedite

circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite și concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurenta a opinat că, atât în decizia instanței de apel, cât și în hotărârea primei instanțe, nu s-a expus concret în privința căror temeuri legale s-a concluzionat că, pretențiile înaintate de către Consiliul mun. Chișinău, sunt întemeiate.

Concluziile instanței de fond vin în contradicție directă cu circumstanțele veridice ale pricinii și se combat prin probele prezentate, care, deși, au fost cercetate în procesul examinării cauzei, însă nu au fost analizate obiectiv și apreciate just de către instanță. Astfel, soluția instanței de fond este rezultatul unor aprecieri și interpretări unilaterale și eronate a circumstanțelor veridice ale cauzei, dar nu rezultă din probele examinate în cadrul procesului de judecată, fiind făcută vădit tendențios, în defavoarea sa, cu derogare de la prevederile art.4 al Codului de procedură civilă, ceea ce a determinat pronunțarea unor hotărâri cu încălcarea dreptului la un proces echitabil în sensul art.6 paragr. 1 din Convenție.

Circumstanțele cauzei demonstrează că, instanța de apel a judecat cauza imparțial și neobiectiv, cu încălcarea normelor de drept material și procedural, a apreciat incorect situația de fapt și probele administrate și a concluzionat greșit despre temeinicia pretențiilor invocate de către reclamant, a respins cererea de apel depusă și în așa fel a pronunțat o hotărâre ilegală.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 07 aprilie 2021 (Vol.II, f.d.11) și a fost recepționată la 12 aprilie 2021, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d. 13).

La 16 aprilie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.19), Consiliul mun. Chișinău, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind nefondat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 martie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.5).

Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cooperativa Proprietarilor de Autogaraje nr.7, reprezentată de avocatul Pascal Iuliana, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat